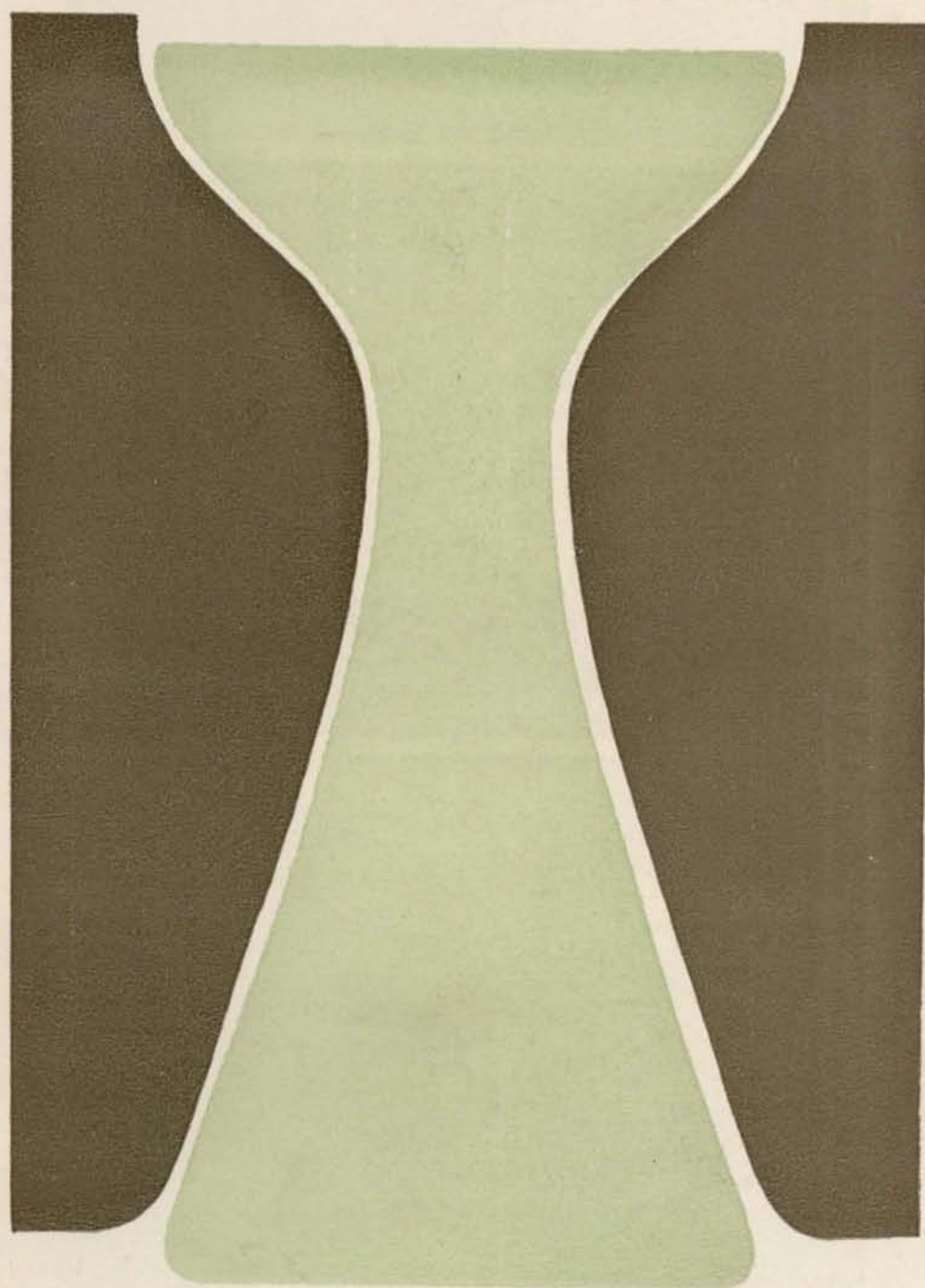

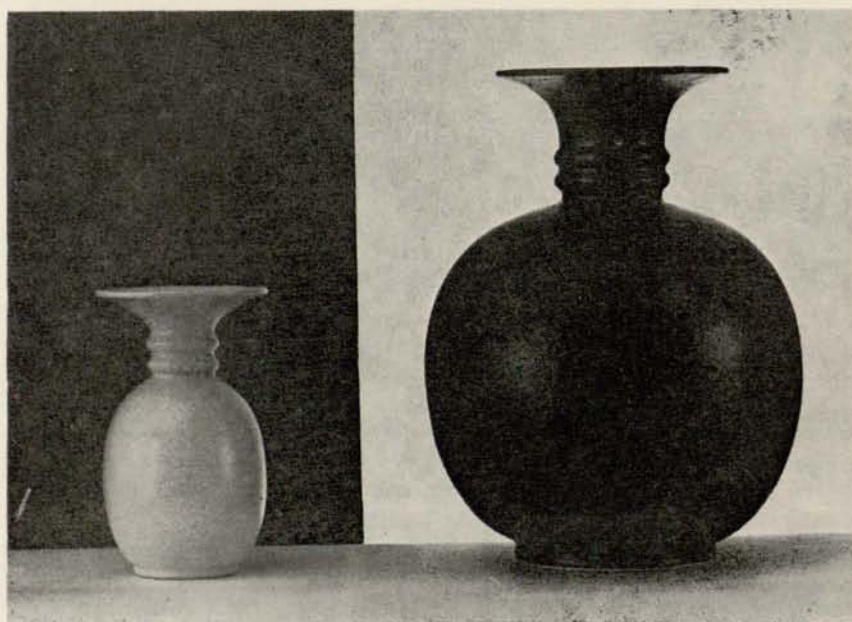
Bronisław

27

wolanin

BWA JELENIA GÓRA • marzec 79

BRONISŁAW WOLANIN
ul. Bielska 2/33 tel. 37-70
59-700 BOLESŁAWIEC

Studia artystyczne odbył w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu w latach 1956–1962, pod kierunkiem prof. Julii Kotarbińskiej. Kierownik artystyczny Spółdzielni „Ceramika Artystyczna” w Bolesławcu od 1964.

WYSTAWY INDYWIDUALNE:

- Muzeum Ceramiki w Bolesławcu, 1968
- Biuro Wystaw Artystycznych we Wrocławiu, 1969
- Biuro Wystaw Artystycznych w Legnicy, 1972
- Biuro Wystaw Artystycznych w Kłodzku, 1973
- Biuro Wystaw Artystycznych w Wałbrzychu, 1977
- „Galeria u Dziennikarzy” — Wrocław, 1974
- Muzeum w Jeleniej Górze, 1976
- Muzeum w Świdnicy, 1977

UDZIAŁ W WYSTAWACH ZAGRANICZNYCH I MIĘDZYNARODOWYCH

- Międzynarodowa Wystawa Ceramiki Artystycznej — Faenza (Włochy) 1965
- Polska Sztuka Użytkowa w XXV-leciu PRL — Moskwa, Ryga (ZSRR) 1969
- Międzynarodowa Wystawa Ceramiki — Sopot, 1970
- Ceramika Wrocławska — Drezno (NRD) 1973
- „Polonische Gegenwartskunst 1945—1973” — Muzeum w Duisburgu (RFN) 1974
- Triennale Rysunku, Wrocław 1974
- Wystawa Ceramiki Uczestników II Międzynarodowego Sympozjum w Wilnie (ZSRR), 1975

- 24
- „Kunstkeramik aus Bolesławiec” — Berlin (NRD) Ośrodek Informacji i Kultury PRL, 1977
 - „Współczesna Sztuka z Polski” — Rothenburg (RFN) Muzeum Miejskie, 1977
 - „Ceramika Polska” — Frechen (RFN) Muzeum, 1978
 - Dawna i nowa ceramika z Bolesławca” — Festung Königstein (NRD) 1978
 - „Naczynie Kuliste” — Wystawa Sekcji Europejskiej Światowej Rady Rękodziela (objazdowa) 1978–79

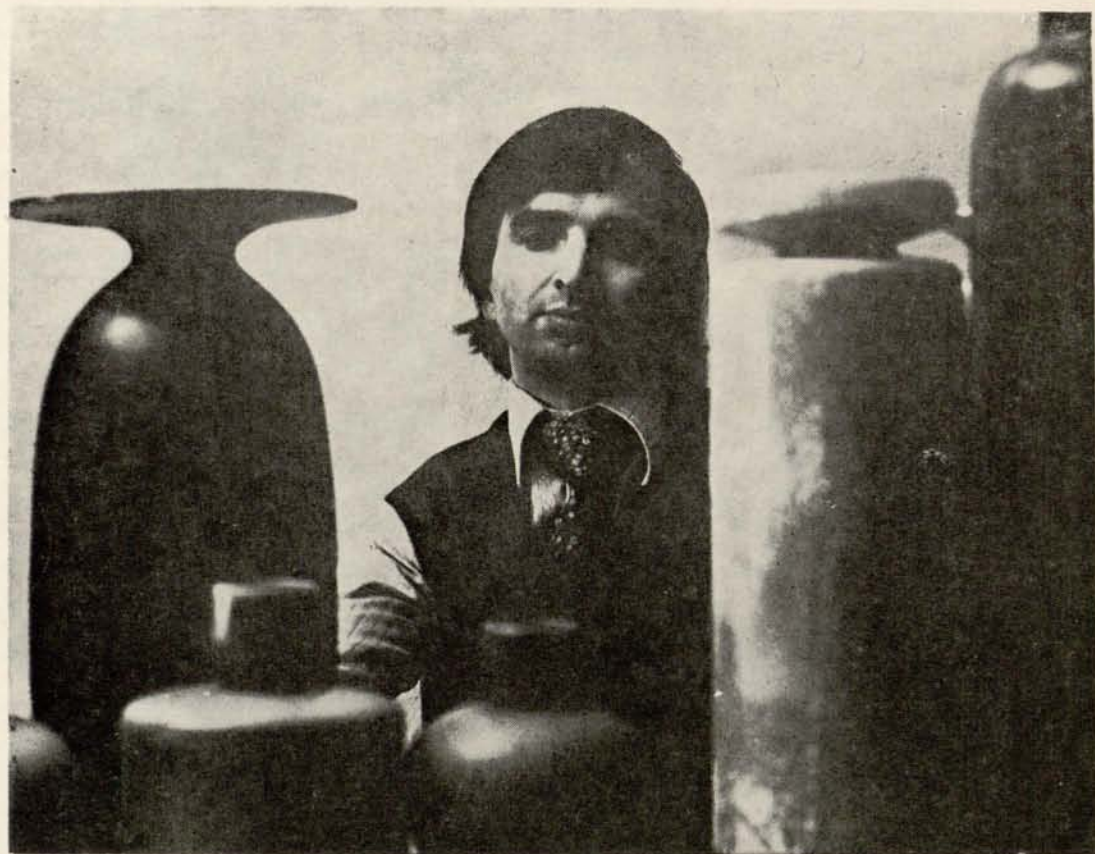
UDZIAŁ W WYSTAWACH ZBIOROWYCH:

- „Sztuka Użytkowa” — Warszawa, Zachęta, 1963
- „Współczesna Polska Ceramika Artystyczna” — Gliwice, Muzeum, 1970
- „Wrocław 71” — Warszawa, Zachęta, 1971
- „Artyści Plastycy z kręgu Cepelii” — Warszawa, Zachęta, 1971
- „Współczesna Ceramika Bolesławiecka” — Bolesławiec, Muzeum Ceramiki, 1974 Częstochowa, Centrum Wystawiennicze Cepelii, 1974
- „Ceramika i szkło” — Dolny Śląsk w Panoramie XXX-lecia PRL — Warszawa, Instytut Wzornictwa, 1975
- „Sztuka i Rękodzieło Cepelii” — Warszawa, Galeria TPSP”
- „Sztuka i Rękodzieło Cepelii” — Warszawa, Pałac Kultury i Nauki 1975
- „Kamionka Bolesławiecka” — Warszawa, Galeria Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, „Pałac”, 1975
- „Formy i barwy” — Bolesławiec, Muzeum Ceramiki, 1975
- „Bolesławiecka Ceramika Artystyczna” — Warszawa, Galeria TPSP „Stara Kordegarda”, 1976

- „Kamionka Bolesławiecka” — Gliwice, Muzeum, 1976, Toruń, Muzeum, 1976, Sobótka, Muzeum, 1977, Opole-Bierkowice, Muzeum, 1977
- Wystawa Jubileuszowa Okręgu Wrocławskiego — Wrocław, Galeria „Awangarda”, 1977
- Współczesna Ceramika i Szkło Artystyczne — Wrocław, Muzeum Narodowe, 1977
- „Przedmioty w mieszkaniu — Warszawa, Instytut Wzornictwa Przemysłowego, 1977
- „Kamionka Bolesławiecka” — Kamienna Góra, Muzeum, 1978
- „Kamionka z Bolesławca” — Warszawa, Galeria TPSP „Pałacyk” 1978
- „Kamionka Bolesławiecka” — Zakład Książek Pomorskich w Szczecinie, 1978

NAGRODY I ODZNACZENIA:

Medal na Międzynarodowej Wystawie Ceramiki w Sopocie, 1970
 Brązowy Medal na wystawie „Artyści Plastycy z kręgu Cepelii” 1971
 Srebrny Krzyż Zasługi
 Medal Trzydziestolecia PRL
 Srebrna Odznaka „Zasłużony dla Dolnego Śląska”
 Nagrody w Ogólnopolskich konkursach na Pamiątkę z Wrocławia i Dolnego Śląska:
 I Nagroda w 1972 r., II — w 1975 r., I — 1979
 I Nagroda na Ogólnopolskim Plenerze „Ceramika dla architektury” — Łębork 1978
 Dyplom Honorowy Ministra Kultury i Sztuki — 1978
 Medal „Primi Inter Pares” Dyrektora Szkoły nr 8 w Bolesławcu — 1977

RECENZJE

Ostatnio twórczość B. Wolanina w dziedzinie przemysłowej wyraża się przede wszystkim w ogromnej prostocie form, w harmonijnych proporcjach, w nawrocie jakby do dawnych tradycji koła garncarskiego. Widoczne to jest zwłaszcza w kształtach różnego rodzaju wazonów i butelek. Sam artysta jest także twórcą interesujących rzeźb, ujętych bardzo syntetycznie, pełnych ekspresji, w sposób bardzo współczesny nawiązujący do twórczości świątkarzy ludowych.

Maria Starzewska „Z dziejów ceramiki na Śląsku”
Wrocław 1977

Sukces artystyczny B. Wolanina związany jest głównie z jego pracą w przemyśle. Zatrudniony od 1964 roku w bolesławieckiej fabryce „Ceramika Artystyczna” przyczynił się wydatnie do uznania obecnej produkcji tego zakładu — w branżowym pionie Cepelii, która mu patronuje — jako wyrobów najwyższej klasy.

Krystyna Łucja Paluch Odra Nr 1 styczeń 1977

Są to pomyślane i wykonane z wielką inwencją unikalne naczynia, zróżnicowane kształtem i przeznaczeniem. Ich charakter zależy w dużej mierze od walorów samego surowca — glinki kamionkowej, zawierającej specjalne topniki a wydobywanej od stuleci ze złóż w rozwidleniu Kwisy i Bobru.

Adam Klorin Rękodzieło Artystyczne Nr 2, Warszawa, 1977

Specjalnie piękne są naczynia projektu Bronisława Wolanina, kierownika artystycznego wytwórni (Spółdzielni Pracy Rękodzieła Artystycznego). Zwracają uwagę naczynia o krakelurze (umyślnie uzyskiwane spękania glazury) układającej się w wyszukane formy. Cza-

rujące wprost są te zdobienia na szarych tłach naczyń ale o silniejszym niż tło nasileniu, robiące wrażenie kwiatów z mrozu na szybie zasuszonych roślin z zielnika.

31
Express Wieczorny Nr 121 maj 1976

Skromne, o pastelowej gamie barw, z ciekawą fakturą powierzchni i dekoracją, urzekają swoją elegancją.

Małgorzata Procek Nowiny Głiwickie Nr 22 maj 1976

Projektowane przez niego naczynia charakteryzuje w ostatnim okresie elegancja kształtu, duża oszczędność w stosowaniu elementów zdobniczych.

Echo Krakowa Nr 147 lipiec 1975

Ostatnie prace artysty przynoszą znaczne zmiany w zakresie formy naczyń, a także tzw. krakle, technikę zdobniczą zastosowaną po raz pierwszy w kamionce bolesławieckiej. Forma naczyń staje się bardziej zwarta. Likwidacji ulegają linie kuliste, przeważają linie proste, one nadają ton naczyniom, zamiast koła walec jest tu figurą przeważającą. Zdobi je poczynając od drobnych popęknięć, pokrywających całe naczynie gęstą siatką zbliżoną do efektów jakie wcześniej osiągał malatura „rybiej łuski”, po wyszukane kompozycje krakli i białych partii naczyń, finezyjnych w natężeniu szarości i bieli, przypominające w nastroju japońskie malarstwo.

Bogdan Górecki Z katalogu wystawy Bolesławieckiej Ceramiki Artystycznej w Starej Kordegardzie Warszawa, maj — czerwiec 1976

Przy jednoosobowym kierownictwie artystycznym nadającym wyraźne piętno wyrobom zakładu, zwraca uwagę i zadziwia bogactwo

RECENZJE

i różnorodność wytwarzanej kamionki, gdzie wysoki poziom artystyczny jest czynnikiem spinającym różnorakie poczynania w zakresie form, malatury i różnobarwności używanych glazur, a temperament artystyczny i niezwykła inwencja i pracowitość chronią wyroby przed monotonią lub źle pojętym ujednoliceniem produkcji, co może się zdarzyć w wypadku, gdy ma się do czynienia z wybitnym artystą, lecz forsującym jedną i tylko jedną powielaną propozycję.

Bogdan Górecki *Z katalogu wystawy w Muzeum w Legnicy, październik 1976*

Jest to główny dylemat wzornictwa przemysłowego: umiejętność wiązania własnych koncepcji artystycznych, doświadczeń i talentu z wymaganiami produkcji, zwłaszcza zaś jej możliwości technologicznych oraz chłonności rynku determinowane upodobaniami odbiorców. Od pracy plastyków w tej dziedzinie zależy charakter i poziom artystyczny przedmiotów codziennego użytku. Forma unikatowa nie ma takiej siły oddziaływania co projekt powielony w setkach egzemplarzy, który powinien kształtować gusta nas wszystkich. Rozbudzając wrażliwość plastyczną przygotowuje ludzi do roli odbiorców sztuki „Czystej”, której jedynym celem jest działanie na zmysły i intelekt człowieka. Wyroby bolesławieckie spełniają tę rolę znakomicie dzięki pracy kolejnych absolwentów wrocławskiej PWSSP, a obecnie Bronisława Wolanina, oryginalnego kontynuatora artystycznych koncepcji Szkoły.

Maria Jeżewska *Z katalogu wystawy BWA Wałbrzych, październik 1977*

W drugim nurcie twórczości bolesławieckiego zakładu, zupełnie nowoczesnym reprezentowanym w głównej mierze przez myśl projektancką Bronisława Wolanina, rzuca się w oczy dążenie do coraz większego uproszczenia formy na rzecz wygrywania efektów powierzchniowych naczyń. Nowe, zupełnie oryginal-

ne formy, projektowane przez tego artystę, oparte o konstrukcję kuli i walca i ich wzajemnego przenikania, proste i jakże szlachetne w swoim wyrazie, doskonale eksponują wyrafinowane bogactwo, aczkolwiek zawsze dyskretne, różnobarwnych szkliw, faktur, barwnej dekoracji stempelkowej powierzchni, a także efektów dekoracji czysto malarskiej.

Teresa Koczyńska *„Ceramika sztuka ognia” 1977*

Należy tu jeszcze wspomnieć, że twórca ten, podobnie jak Horbowy, położył ogromne zasługi w dziedzinie wzornictwa przemysłowego. Jako kierownik artystyczny spółdzielni Ceramika Artystyczna w Bolesławcu wprowadził do produkcji wiele nowych typów wazonów, butelek czy kompletów do miodu. Są to formy proste, o dobrych proporcjach i ciekawych motywach zdobniczych, coraz rzadziej spotykanych w dzisiejszej ceramice artystycznej.

Maria Jeżewska *Z katalogu wystawy Panorama XXX-lecia w Warszawie 1975*

Prostota i szlachetność formy poddającej się tworzyw, wiernej jego charakterowi oraz łączące się z tym wyszukane efekty kolorystyczne, walorowe, czasem fakturalne polewy — to cechy najważniejsze ceramiki przemysłowej Wolanina. Obok tego można jeszcze zauważyć coś, co w sposób istotny określa całą twórczość artysty — ogromne przyciszenie i subtelność użytych środków wyrazu. Można mówić nawet o pewnej kameralności jego sztuki, w której wszelkie działanie i oddziaływanie odbywa się w sposób intymny, nie umniejszający w niczym wewnętrznego bogactwa tych dzieł.

Ariadna Sarnowicz *Polish Art Review Nr 4, Warszawa 1973*

Twórczość Wolanina, wyrosła na podłożu sztuki ludowej, początkowo czerpiąc dość obficie z motywów ludowych, stopniowo rezy-

RECENZJE

gnowała z nich niemal zupełnie, prawie tracąc z nią kontakt, zachowując jedynie istotę jej charakteru — maksymalną prostotę, która przemawia najsilniej.

Ariadna Sarnowicz *Polish Art Review* Nr 4, Warszawa 1973

Oprócz form inspirowanych tradycją rozwija równocześnie oryginalną i na wskroś współczesną, o wielkiej wartości artystycznej twórczość ceramiczną, która nie ogranicza się do ceramiki użytkowej ale obejmuje również rzeźbę ceramiczną.

Bogdan Górecki *Z katalogu wystawy kamionki bolesławieckiej w Muzeum Okręgowym w Toruniu, maj — czerwiec 1976*

Zarówno w ceramice jak i w szklarstwie dostrzeżemy wyraźny podział między formułami unikatowymi a wzornictwem przemysłowym. Jedynie nieliczni twórcy są równolegle zaangażowani w problematykę obu tych nurtów (np. Zbigniew Horbowy, Bronisław Wolanin).

Paweł Banaś *Panorama kultury współczesnego Wrocławia*, Wrocław 1970

Typowym przedstawicielem artystów związanych na stałe z zakładem produkcyjnym, a równocześnie aktywnym twórczo, jest Bronisław Wolanin, kierownik artystyczny spółdzielni „Ceramika Artystyczna” w Bolesławcu. Uczeń prof. Kotarbińskiej, przywiązuje znaczną wagę do precyzji kształtu, a zarazem poszukuje niecodziennych efektów w szklach. Doszedł on do znakomitych osiągnięć w tej dziedzinie, uzyskując półmatową powierzchnię o krystalicznej polowie, dającą efekt zbliżony do mrożonego szkła, lecz zróżnicowany kolorystycznie.

Irena Huml *Wrocław jego dzieje i kultura*, Warszawa 1978

Twórczość Bronisława Wolanina zwraca uwagę niezwykle prostą formą, opartą na konstrukcji kuli i walca, przy równoczesnym wyeksponowaniu szkliwa. Czasem jest ono zupełnie gładkie, czasem z „zaciekami”, innym znów razem misternie splekane lub z fakturalnymi zgrubieniami. W ten sposób wygrywa artysta naturalne i unikalne właściwości bolesławieckich glin kamionkowych.

Kalina Godlewska *Wiadomości*, Nr 46 listopad 1978

Pośród tych pierwszych najwyższą notę wystawiłbym skonstruowanym z gotowych kształtek, wielofunkcyjnym (mogą być wykorzystywane jako dekoracyjne ścianki działowe w pomieszczeniach użyteczności publicznej lub jako elementy „kaflowego” wystroju wnętrz) wykładzinom elewacyjnym Bronisława Wolanina z Bolesławca i Jadwigi Adamczewskiej-Miklaszewskiej z Warszawy. Stanowią one majstersztyk warsztatowy. Mają jeszcze i ten walor, że idealnie wprost nadają się do seryjnej produkcji.

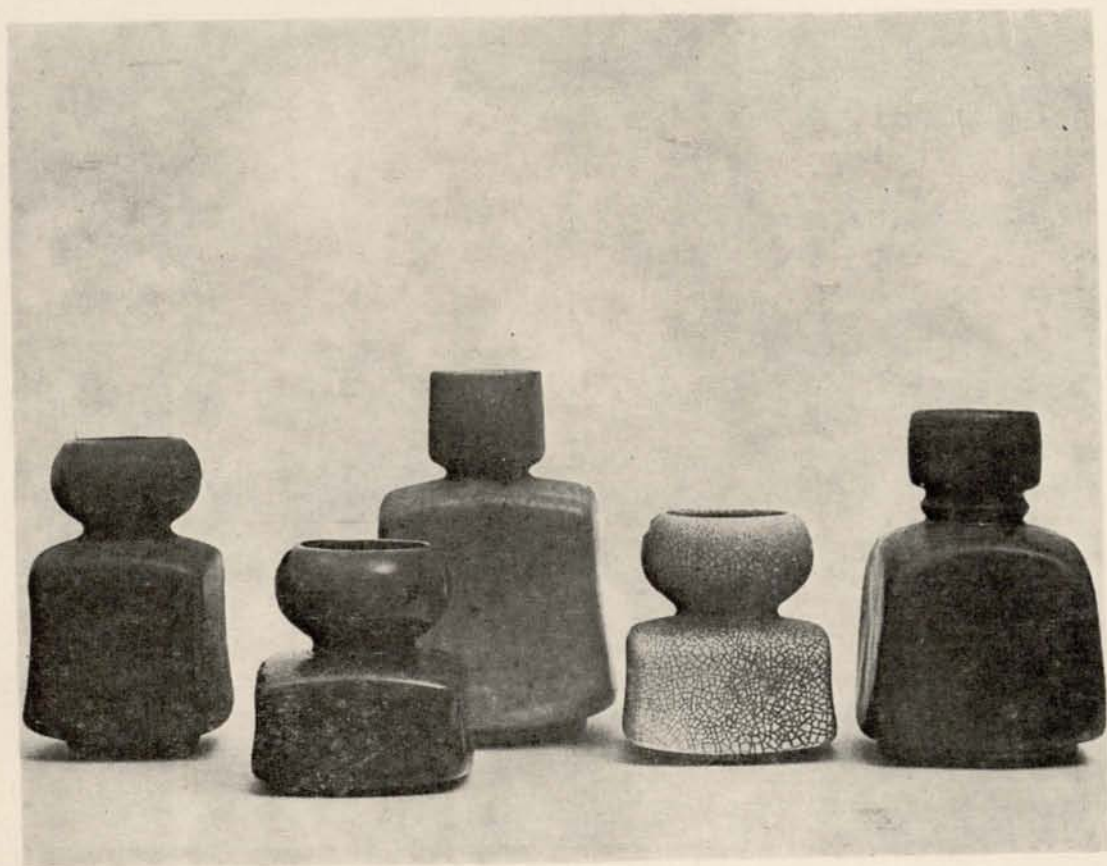
Jerzy Lisowski *Głos Pomorza*, Koszalin, Nr 180 sierpień 1978

Wystawa bardzo piękna, wspaniały przykład sukcesów przemysłu artystycznego gdy w ten typ twórczości włącza się twórczość artysty z prawdziwego zdarzenia. Gratulacje koledze B. Wolaninowi. Cieszę się, że wkład prof. Kotarbińskiej i docenta R. Krzywca we wrocławskiej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych tak pięknie owocuje autentyczną twórczością wychowanka tej uczelni.

Wanda Telakowska *wpis do księgi na wystawie kamionki bolesławieckiej w Starej Kordegardzie, Warszawa maj 1976*

Urzekająca ceramika bolesławiecka — zmieniła się nie do poznania, dzięki młodym twórcom, przebyła długą drogę od ornamentu seryjnego do wrażliwej cudownej craquele.

Irena Huml *wpis do księgi na wystawie kamionki bolesławieckiej w Starej Kordegardzie, Warszawa, maj 1976*

36
Opracowanie graficzne
plakatu i katalogu:

WITOLD TURKIEWICZ

Zdjęcia:

JAN BORTKIEWICZ

ANDRZEJ WAWRZYNIAK

Realizacja prac:

„SPÓŁDZIELNIA CERAMIKA ARTYSTYCZNA”
BOLESŁAWIEC

Współpraca przy realizacji prac:

ANDRZEJ SKOWRONSKI

JANUSZ ZWIERZ

Redakcja:

BOGUMIŁA ZIELIŃSKA

32

